

INHOUD

TER INLEIDING	7
BIJ DE NIEUWE EDITIE	9
Bij God lééft ons goed	11
I DENKEND AAN GOD	13
Denkend aan God	15
O God, u te begrijpen	17
Wie bent u, mijn God?	18
God alwetend	20
God en de mens	22
God zoeken, vinden, loven	23
God is lofwaardig	24
God mijn heil	25
God mijn vreugde	26
God te beminnen	27
II VERLANGEN NAAR GOD	29
Verlangen naar God	31
Breng ons terug	32
Geef U aan mij	33
O Waarheid, licht van mijn hart	34
Laat heb ik U liefgekregen	36
Een kind ben ik	38
Liefde	39
Een open leven	40

III LEVEN UIT GODS GENADE	43
Gelukzalig leven	45
Christus	46
Christus medicus	48
Hoezeer hebt Gij ons liefgehad (<i>Op Goede Vrijdag</i>)	50
Neerdaling en opgang	52
Op Pinksteren	53
Ik ben gedoopt	54
Verlost om te hopen	55
Maaltijd des Heren	56
Onder uw recht	57
Wonen in het Woord	58
Geheugen	60
Herademing	62
Vriendschap	64
Uitzicht in de morgen	65
Gebed om vrede en rust	66

TER INLEIDING

Dit geschrift wil een vertaling bieden van een aantal gedeelten uit het werk van Augustinus. Verreweg de meeste fragmenten zijn gekozen uit de *Belijdenissen*, het werk in dertien boeken dat de kerkvader rond 400 voltooidde; enkele zijn genomen uit zijn eerder gereedgekomen *Alleenspraken* en één karakteristiek stuk is afkomstig uit een preek over een psalm.

Gezamenlijk kenmerk van al deze fragmenten is hun gebedsvorm. Hier treedt een mens in al zijn zoekende, verlangende en dankende menselijkheid voor God, en anderen mogen meehoren. Ze mogen ook meebidden. In toenemende mate trof het ons bij het beluisteren van deze klassieke teksten hoezeer ze hulp en leidraad kunnen zijn voor mensen van nu. Voor hen zijn ze dan ook opnieuw vertaald.

Dat dit vertalen meermalen het karakter kreeg van herdichten bleek met de aard van de originele teksten gegeven. Wellicht dat hierdoor een meerwaarde verkregen is die hart en memorie verrijkt. Maar dat dichtwerk dienstwerk kan zijn, werd juist bij deze Latijnse passages duidelijk. Hun oorspronkelijke bewoording bleef het bepalende kader waarbinnen de overzetting plaatsvond.

Voor de tekst van de *Confessiones* is allereerst gebruik gemaakt van de door Lucas Verheijen bezorgde editie in het *Corpus Christianorum* (Turnhout 1981). Ook de eertijds gezaghebbende en nog altijd waardevolle uitgaven van Skutella en Knöll werden bij gelegenheid geraadpleegd. In een laatste fase kon tevens gebruik worden gemaakt van James O'Donnells nieuwe tekstuitlegging en uitvoerige commentaar (Oxford 1992).

Al werkend aan onze weergave werden wij steeds meer getroffen door de vele Schriftreferenties die Augustinus in zijn gebeden in-

vlocht. Zijn bidden kan allermeeft worden gekarakteriseerd als een bidden met de Bijbel. Aan deze Bron – vooral aan de psalmen – ontsprong zijn spreken met God. Het leek ons goed en zelfs van bijzondere waarde om bij elk gedeelte naar de daarin voorkomende Schriftcitaten en -reminiscenties te verwijzen.

Zeist, zomer 1993

J. van Oort

BIJ GOD LÉÉFT ONS GOED

O Heer, onze God,
onder de schaduw van Uw vleugelen
hopen wij.
Bescherm ons en draag ons.

Ja, 'Gij zult ons dragen,
Gij zult ons dragen van kleins af,
Gij zult ons dragen wanneer onze haren vergrijsd zijn'.
Want als Gij onze kracht zijt,
dan is het waarlijk kracht;
maar wanneer het slechts kracht van ons is,
dan is het zwakheid.

Bij U leeft altijd wat goed is voor ons.

Maar omdat wij ons van U hebben afgekeerd
zijn wij verkeerd geworden.
Terugkeren willen wij, Heer,
opdat wij niet omgekeerd worden.

Want bij U lééft wat goed is voor ons
zonder ooit te vergaan –
en dat goed zijt Gij zelf.

Belijdenissen iv, 16,31

Regel 2: Ps. 17,8; Ps. 36,8; Ps. 57,2; Ps. 61,5; Ps. 63,8 /
Regel 5-7: Jes. 46,3-4 / Regel 8-11: vgl. 2 Kor. 12,9 /
Regel 18-19: vgl. Ps. 102,27-28; Hebr. 1,11-12

I DENKEND AAN GOD

Wie denken aan God
denken aan het Leven zelf

Over de christelijke wetenschap 1, 8,8

DENKEND AAN GOD

Wat dan bemin ik,
Heer,
wanneer ik U bemin?

Geen schoonheid van een lichaam,
geen luister van de tijd,
geen lichtglans die mijn ogen lief is,
geen zoete melodie van velerlei gezang.

Geen aangename geur van bloemen, zalven, kruiden,
geen manna en geen honingzoet,
geen ledematen welgevallig
tot lichamelijke omarming.

Niet deze dingen min ik,
wanneer ik mijn God bemin.

Maar niettemin:
wanneer ik mijn God bemin,
min ik
 zoiets als een licht
 zoiets als een klank
 zoiets als een geur
 zoiets als een spijs
 zoiets als een omarming.

God is het licht
 de klank
 de geur
 de spijs
 de omarming
van mijn innerlijke mens.

Dáár straalt voor mijn ziel
wat geen ruimte bevat,
dáár klinkt een klank
die geen tijd vervoert,
dáár geurt een geur
die geen wind verwaait,
dáár smaakt een spijs
die geen honger vermindert,
dáár omarmt een omarming
die geen verzadiging vaneenrukt.

Dát is 't
wat ik bemin
wanneer ik mijn God bemin.

Belijdenissen x, 6,8